

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.069 van 5 november 2003
in de zaak A. 70.024/X-6790.**

In zake : de n.v. ERCA,
die woonplaats kiest bij
Advocatenassociatie GHYSELS, FLAMEY en Partners,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

1. het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E.Beernaertstraat 80,
2. de stad BRUGGE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. LUST,
kantoor houdende te 8200 SINT-ANDRIES-BRUGGE,
Burggraaf de Nieulantlaan 14.

tussenkomende partijen :

1. de b.v.b.a. BRANS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. PERILLEUX en L. SWARTENBROUX,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Brederodestraat 13,
2. de n.v. HOGE EXPRESS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat C. BEVERNAGE,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. ERCA op 24 juli 1996 heeft
ingediend om de nietigverklaring te vorderen van :

1. het besluit van 9 januari 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken,
Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende inwilliging van het beroep dat de
b.v.b.a. BRANS heeft ingesteld tegen de beslissing van 15 juni 1995 van de
bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij haar
de bouwvergunning was geweigerd voor het bouwen van een restaurant aan de
Legeweg/Expressweg te Brugge,

2. het besluit van 1 september 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge waarbij aan de n.v. HOGE EXPRESS de bouwvergunning wordt verleend voor het bouwen van acht winkelruimten aan de Expressweg te Brugge;

Gelet op het arrest nr. 63.611 van 17 december 1996 waarbij de verzoeken tot tussenkomst van de b.v.b.a. BRANS en de n.v. HOGE EXPRESS in het administratief kort geding worden ingewilligd en de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 3 maart 1997 ingediend door de b.v.b.a. BRANS ;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 7 maart 1997 ingediend door de n.v. HOGE EXPRESS;

Gelet op de beschikking van 14 april 1997 die de tussenkomst van de b.v.b.a. BRANS van de n.v. HOGE EXPRESS toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur T. DE WAELE;

Gelet op de beschikking van 4 december 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 16 mei 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 oktober 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BOSQUET die, loco Advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat P. LOUAGE die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat J. GOETHALS die, loco Advocaat A. LUST verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat L. SWARTENBROUX, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en die eveneens, loco Advocaat C. BEVERNAGE verschijnt voor de tweede tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur T. DE WAELE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de eerste tussenkomende partij op 2 december 1994 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge een aanvraag indient voor het bouwen van een restaurant op een perceel gelegen aan de Expressweg - Legeweg te Sint-Andries-Brugge, kadastraal bekend Sectie B, nrs. 676c, 628h, 641c, 641d en 640a; dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge op 3 februari 1995 de vergunning weigert; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen op 15 juni 1995 het door de eerste tussenkomende partij ingediende beroep verwerpt; dat op hoger beroep van de eerste tussenkomende partij, de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening de thans eerste bestreden vergunning verleent "op voorwaarde dat rekening wordt gehouden met voornoemde adviezen", namelijk deze van de Groendienst, de Dienst Leefmilieu, Brandweer, Bestuur der Wegen en de Verkeerstechnische Dienst van de Politie, en "de voorgestelde bouwwerken worden aangevat nadat de private ontsluitingsweg naar de Legeweg, ter hoogte van het bouwperceel, volledig is aangelegd"; dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge op 1 september 1995 aan de tweede tussenkomende partij de tweede bestreden beslissing tot oprichting van acht winkelruimtes op hetzelfde hoger vermelde perceel verleent; dat het perceel overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan Brugge-Oostkust is gelegen in woongebied en binnen het bij ministerieel besluit van 23 maart 1994 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg "Noord-Oost 1";

Overwegende dat de verzoekende partij op 20 januari 1998 in een brief aan de Auditeur-generaal stelt dat de eerste bestreden beslissing mogelijks vervallen is, dit mede gelet op verklaringen in de pers vanwege de directie van Mc. Donald's; dat de eerste tussenkomenende partij op 11 februari 1998 in een brief aan de Auditeur-generaal het verval van de vergunning betwist, dat het krantenartikel immers "uitsluitend het standpunt van de betrokken journalist weergeeft"; dat dergelijke stukken niet zijn voorzien in het procedurereglement; dat bijgevolg voornoemde brieven uit de debatten worden geweerd;

Overwegende dat met betrekking tot de ontvankelijkheid ratione temporis van de vordering de verzoekende partij verklaart :

"(...)

Landmeter - expert in onroerende goederen Werner DE LANNOY heeft op 14 juni 1996 voor de eerste maal in opdracht van de verzoekende partij, de nodige vaststellingen gedaan op de technische dienst van de Stad Brugge, en dit nadat verzoekende partij vernomen had dat er 'een bouwvergunning' was verleend voor het oprichten van een Mc. Donalds.

Bij nazicht op de technische dienst, waar slechts met mondjesmaat informatie werd verstrekt, heeft de verzoekende partij in de bouwvergunning, verleend voor het restaurant, gelezen dat ook een bouwvergunning werd verleend voor het oprichten van 8 winkels en wel door het schepencollege van de Stad Brugge.

(...)

Op 26 juni 1996 bleek er een aanvang genomen te worden met werken ter hoogte van het terrein, kennelijk ter uitvoering van voormelde, samenhangende bouwvergunningen.

De vorderingen zijn dan ook tijdig";

Overwegende dat de verwerende partijen en de tussenkomenende partijen opwerpen dat de vordering maanden te laat is ingesteld; dat zij betogen "dat aan het afleveren van de kwestieuze bouwvergunningen zeer veel ruchtbaarheid is gegeven in de pers (, dat) meer bepaald het verlenen van de bouwvergunningen uitvoerig (werd) behandeld in nagenoeg alle dagbladen (o.m. op 21.03.1996), evenals op de regionale radio en televisie (, dat) daar waar verzoekende partij beweert dat de Mc.Donalds-restaurant een onmiddellijk(e) concurrent is, (...) moeilijk (kan) aangenomen worden dat zij van deze nieuwsberichten niet op de hoogte zou zijn geweest (, dat) de verzoekende partij niet verduidelijkt wanneer zij beweerdelijk voor het eerst kennis kreeg van de bestreden beslissingen (, dat zij) nog veel minder waarschijnlijk maakt dat zij er redelijkerwijs niet eerder kennis kon van nemen, spijts de grote publiciteit in de streek en spijts de bestaande geïnstitutionaliseerde informatiemogelijkheden"; dat daaraan door de beide tussenkomenende partijen wordt toegevoegd wat volgt :

"4. Verscheidene elementen wijzen erop dat verzoekster ten laatste in maart 1996 heeft vernomen dat de bestreden bouwvergunningen werden verleend.

4.1. Vooreerst moet er worden op gewezen dat de pers sedert 1989 regelmatig aandacht heeft besteed aan de toekomstige bestemming van de gronden. Vervolgens heeft de geschreven en gesproken pers gedurende de gehele maand maart 1996 zeer ruim aandacht besteed aan de bouw van het winkelcentrum en het McDonald's restaurant. Tweede verzoekster tot tussenkomst heeft dit uitvoerig behandeld bij de uiteenzetting van de feiten.

In deze artikelen staat duidelijk te lezen dat bouwvergunningen werden verleend voor een winkelcentrum en een McDonald's restaurant.

Het is geheel ondenkbaar dat verzoekster niet op de hoogte zou zijn geweest van deze persberichten, nu verschillende kranten zowel als radio en televisie gedurende de gehele maand maart 1996 aandacht hebben besteed aan deze zaak. In onze hedendaagse maatschappij moet worden aangenomen dat een handelsvennootschap niet onwetend kan zijn van berichten die herhaaldelijk in de pers zijn gepubliceerd.

Verzoekster lijkt overigens niet te betwisten dat ze reeds in maart 1996 op de hoogte was van de bouw van een winkelcomplex.

Zij is thans van oordeel dat ze niet diende gealarmeerd te zijn door de publiciteit die rond het winkelcomplex werd gemaakt. Het is pas toen ze tot de vaststelling was gekomen dat de bouwvergunning van tweede verzoekster tot tussenkomst onafscheidelijk verbonden was met de bouwvergunning van eerste verzoekster tot tussenkomst dat ze zou gereageerd hebben. De drie krantenartikelen met betrekking tot de bouwvergunning van eerste verzoekster tot tussenkomst zouden haar ontgaan zijn en zouden overigens nooit aanleiding kunnen geven tot de aanvang van de beroepstermijn.

(...)

Het bestaan van drie persartikelen waarin uitdrukkelijk vermeld wordt dat een bouwvergunning werd afgeleverd voor een McDonald's restaurant kan verzoekster bijgevolg niet ontgaan zijn en vormt het bewijs van de kennis van de bouwvergunning.

(...)

Dit geldt des te meer nu van verzoekster kan verwacht worden dat zij de evolutie van het bouwproject dat in haar buurt zou gerealiseerd worden, met interesse heeft gevolgd. Er mag dan ook worden aangenomen dat zij persberichten dienaangaande met aandacht heeft gelezen.

(...)

4.2. In tweede instantie moet worden gewezen op de brief van 31 maart 1996 van de Heer Carlos Bekaert, in zijn hoedanigheid van afgevaardigd bestuurder van de N.V. Mister Grill & Buffet's Brugge, aan Minister.

Deze brief luidt :

'Wij hebben met aandacht Uw initiatieven in verband met problemen rond bouwvergunningen dit week-end gelezen.

Hierbij willen wij dan ook uw medewerking vragen in volgend dossier :

Gronden op de hoek expressweg/legeweg te St Andries Brugge (...).

Hierbij voegen wij nog toe dat na weigering van Stadsbestuur en Deputatie het Ministerieel Comité toch een uitbatingsvergunning aan de hamburgerketen McDonald's heeft toegestaan. Verscheidene groot winkelbedrijven zullen zich daar ook eerstdaags mogen vestigen. ...' (...)

Zoals reeds vermeld is de Heer Carlos Bekaert tevens afgevaardigd bestuurder van verzoekster. Hij bezit 50 % van de aandelen van verzoekster en van de N.V. Mister Grill & Buffet's Brugge. Bovendien is de N.V. Mister Grill & Buffet's Brugge aandeelhouder van verzoekster (zie franchiseovereenkomst). Uit deze brief blijkt manifest dat de Heer Bekaert op 31 maart 1996 kennis had

van het feit dat een bouwvergunning werd verleend voor het McDonald's restaurant.

(...)

4.4. Uit al deze elementen blijkt onomstootbaar dat verzoekster ten laatste in maart 1996 en zeker op 31 maart 1996 kennis had van de bestreden bouwvergunningen.";

Overwegende dat de verzoekende partij stelt dat "nadat zij vernomen had dat er een bouwvergunning zou verleend geweest zijn voor de bouw van een Mc. Donald's restaurant, (zij) onverwijld opdracht (heeft) gegeven aan landmeter-expert in onroerende goederen Werner De Lannoy om ten gemeentehuis de noodzakelijke vaststellingen te gaan doen (, dat) deze vaststellingen gebeurden op 14 juni 1996, en op 24 juli 1996 werd het annulatieberoep en de vordering tot schorsing bij de Raad van State ingediend (...), dat) het immers niet de data van aflevering van de bestreden bouwvergunningen (zijn) die de beroepstermijn van 60 dagen doen lopen, doch wel het ogenblik van de vaststellingen op het gemeentehuis, die, zoals gezegd, gebeurd zijn op 14 juni 1996"; dat de verzoekende partij verder stelt dat "loutere geruchten in de pers niet van die aard zijn om de termijn voor het instellen van een vordering tot schorsing en/of annulatieberoep bij de Raad van State te doen lopen (...), dat) drie persartikelen niet op afdoende wijze het vermoeden (kunnen) ondersteunen, als zou de verzoekende partij deze artikelen zeker en vast gezien en gelezen hebben, en als zou zij derhalve reeds van in de maand maart 1996 op de hoogte zijn geweest van beide bestreden bouwvergunningen", dat derhalve de verzoekende partij geen gebrek aan waakzaamheid kan verweten worden, door het niet lezen van de drie voormelde persartikelen en het beroep tot nietigverklaring, ingesteld binnen de zestig dagen nadat de verzoekende partij, bij wege van haar landmeter op het gemeentehuis kennis heeft kunnen nemen van de bouwvergunning voor het winkelcentrum, dan ook wel degelijk tijdig is,

Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie opwerpt dat er in de betreffende wetgeving houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening geen sluitende regeling bestaat die de beroepstermijn voor derde belanghebbenden ten aanzien van een vergunningsbeslissing regelt , dat zij zich de vraag stelt of er "in gevolge de gebrekkige regeling in de stedenbouwwetgeving en de organisatie van de rechtsbescherming voor de Raad van State (met name artikel 19 van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State), een ongelijke behandeling ontstaat die leidt tot een verschillende graad van rechtsbescherming tussen enerzijds degene aan wie de vergunningsbeslissing is gericht en anderzijds de belanghebbende derden ten aanzien van dezelfde vergunningsbeslissing", dat immers de aanvrager van

de vergunningsbeslissing in een rechtszekere situatie verkeert aangezien hij tegen de vergunningsbeslissing op ontvankelijke wijze een tijdig beroep kan instellen binnen een termijn van zestig dagen na de betekening van de bestreden beslissing, zodanig dat er over de interpretatie van het begrip betekening geen enkele misvatting bestaat, zodat rechtsonzekerheid op dit punt onbestaande is, dat echter de derde belanghebbende ten aanzien van deze beslissing een beroep dient in te stellen binnen de zestig dagen na kennisname van de bestreden beslissing en derhalve geconfronteerd wordt met een uiterst onzeker begrip dat door de Raad van State op verschillende wijze kan worden ingevuld en derhalve leidt tot een uiterst rechtsonzekere toestand voor de betrokken derde, dat de verzoekende partij dan ook verzoekt om de volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof :

"Schendt artikel 19 van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in die zin dat ten aanzien van een vergunningsbeslissing door derden slechts een schorsings/of annulatieberoep bij de Raad van State kan worden ingediend binnen een termijn van 60 dagen, na 'kennisname' van de bestreden beslissing, zijnde een uiterst rechtsonzeker tijdstip, waaromtrent de rechtzoekende mogelijkerwijze dient te gissen, daar waar de aanvrager van de bestreden beslissing zelf een schorsings/of annulatieberoep bij de Raad van State kan instellen binnen een termijn van 60 dagen na 'betekening', van de bestreden beslissing, zijnde een onbetwistbaar, vaststaand, tijdstip?";

dat de verzoekende partij verder nog eraan toevoegt dat de "Raad zich in het verleden meermaals (... heeft) verzet tegen het gebruik van persberichten als uitgangspunt voor de vaststelling van de kennisname", dat dan ook geen enkel gevolg kan gegeven worden aan het bestaan van enkele persberichten betreffende deze zaak, dat derhalve de datum van de kennisname van de bestreden beslissing in casu minstens onzeker blijft; dat de verzoekende partij verder ten aanzien van de tweede bestreden beslissing van 1 september 1995 laat gelden wat volgt :

"Dat er in het bewuste krantenbericht dd. 21 maart 1996 absoluut 'geen' sprake is van het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Brugge van 1 september 1995, waarbij aan de N.V. Hoge Express vergunning wordt verleend voor de bouw van acht winkelruimtes, voor de aanleg van een groenscherm en voor de aanleg van een ontsluitingweg (...).

Dat het kwetsieuze persbericht dan ook geheel ten onrechte wordt aangehaald in het kader van het ontvankelijkheidsonderzoek ratione temporis voor wat betreft de tweede bestreden beslissing (waarbij de kritiek ten aanzien van het gebruik van persberichten zoals hoger aangehaald ook hier geldt).

Dat uit de zienswijze van het Auditoraat volgt dat een rechtzoekende de 'plicht', zou hebben alle vergunningsdossiers uit te pluizen, dewelke mogelijkerwijze enige informatie zouden kunnen bevatten betreffende het mogelijks bestaan van vergunningsbeslissingen waartegen men mogelijkerwijze bezwaren zou kunnen hebben.

Dat zulk een verregaande onderzoeksverplichting in hoofde van een derde, ter vrijwaring van zijn rechten als belanghebbende ten aanzien van andermans vergunning, niet kan worden verwacht.

Dat zulk een verplichting daarenboven in strijd is met artikel 4 derde lid van het KB van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging vóór de afdeling administratie van de Raad van State, dat bepaalt dat de bewuste termijn ingaat met de dag waarop de verzoeker er kennis van heeft gehad.

Dat er aldus geenszins is bepaald dat verzoeker er 'redelijkerwijze' kennis van heeft gehad, of er 'redelijkerwijze kennis van had moeten hebben'.

Dat zulk een toevoeging, zoals in casu, in feite neerkomt op de toevoeging van een zorgvuldigheidscriterium.

Dat zulk een toevoeging afbreuk doet aan het wettelijk omschreven subjectieve recht van de verzoekende, en om die reden onwettig is.

Dat de aanvechting van de tweede bestreden beslissing dan ook geenszins laattijdig is.";

Overwegende dat de eerste verwerende partij in haar laatste memorie met betrekking tot de door de verzoekende partij opgeworpen prejudiciële vraag het volgende onderkent :

"Het komt aan de eventueel verwijzende rechter toe om uitspraak te doen, niet enkel over de pertinentie van de prejudiciële vraag die rijst, doch ook of de vraag die zich stelt wel van die aard is dat ze door het Arbitragehof moet worden opgelost . Dit is het geval wanneer de aangevoerde schending niet gelegen is in de wet doch in het uitvoeringsbesluit.

In casu dient te dezen te worden vastgesteld dat de beweerde discriminatie inderdaad niet ligt in artikel 19 van de gecoördineerde wetten van de Raad van State, maar wel in artikel 4 van het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State. Het is namelijk dit artikel dat bepaalt dat 'indien de bestreden akten noch bekendgemaakt noch betekend dienen te worden, de termijn van 60 dagen ingaat de dag waarop de verzoeker er kennis van had'.";

Overwegende dat de omstandigheid dat de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet zelf de duur van de beroepstermijn bepalen, maar dat artikel 19 ervan de Koning daarmee belast, de eventuele miskenning van de gelijkheidsregel die bij het nemen van de uitvoeringsbepaling - met name artikel 4, derde lid, van het algemeen procedurereglement - wordt begaan, niet verheft tot een schending, door de wet zelf, van de genoemde regel; dat immers de wetgever in geen enkel opzicht de Koning tot het uitvaardigen van een discriminerende bepaling heeft gedwongen of aangezet; dat de vraag of artikel 4, derde lid, van het Regentsbesluit van 23 augustus 1948 het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel schendt derhalve onder de bevoegdheid van de Raad van State ressorteert; dat de vraag van de verzoekende partij om aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag te stellen derhalve niet ontvankelijk is;

Overwegende dat bouwvergunningen niet dienen te worden bekendgemaakt, noch aan derden dienen betekend te worden; dat de termijn voor het

indienen van de vordering ingaat op de dag dat de derde van het bestaan van de vergunning kennis heeft of behoort te hebben;

Overwegende dat uit het "persdossier" van de tussenkomende partijen blijkt dat de beide bestreden vergunningen gedurende de maand maart 1996 herhaaldelijk in het nieuws zijn geweest, eerst de tweede bestreden vergunning en vanaf 20 maart 1996 de eerste bestreden vergunning; dat o.a. "Het Volk" van 20 maart 1996 bloklettert : "Toch Mc Donald's langs de Expressweg"; dat het artikel als volgt begint : "Hamburgergigant Mc Donald's heeft nu toch een bouw- en milieuvergunning binnen voor een gloednieuwe hamburgertent langs de Expressweg. Het restaurant komt vlak op de hoek van de Legeweg met de Expressweg en bevindt zich ..."; dat voorts "Het Laatste Nieuws" van 21 maart 1996 bloklettert : "Tegen grote handelszaken langs Expressweg - Een Mc Donald's is druppel die emmer doet overlopen"; dat in dit artikel tevens expliciet wordt verwezen naar de "socio-economische machtiging voor de bouw van vijf grote winkels aan de NV Hoge Express"; dat tenslotte "Het Brugsch Handelsblad" van 22 maart 1996 een artikel wijdt aan "Protest tegen Mc Donald's";

Overwegende dat het in de rede ligt dat een handelsvennootschap die een hamburgerrestaurant uitbaat van een welbepaalde keten en die, zoals blijkt uit de gegeven uiteenzetting, alles te vrezen heeft van de inplanting van een hamburgerrestaurant van een concurrerende keten, haar positie op de markt angstvallig en nauwlettend volgt; dat dienvolgens onder meer van haar mag worden verwacht dat zij het nieuws volgt; dat de in maart 1996 verschenen persberichten over de vergunde inplanting de verzoekende partij niet kunnen zijn ontgaan; dat dit wordt bevestigd door de aangetekende brief van 31 maart 1996 van de heer Carlos Bekaert, gedelegeerd bestuurder van de verzoekende partij, aan minister Baldewijns waarin staat dat "na weigering van Stadsbestuur en Deputatie het 'Ministerieel Comité' toch een uitbatingsvergunning aan de hamburgerketen Mc Donald's heeft toegestaan" en dat "verscheidene groot winkelbedrijven zich daar ook eerstdaags zullen mogen vestigen"; dat een kopie van het krantenartikel van Het Laatste Nieuws dd. 21 maart 1996 hierbij werd gevoegd, waarin wordt vermeld dat de hamburgergigant Mc Donald's op ministerieel niveau vergunningen heeft verkregen voor de bouw van een restaurant op de hoek van de Legeweg en de Expressweg en de bouw van het hamburgerrestaurant gekoppeld is aan het winkelproject van de firma Hoge Express; dat aldus met zekerheid kan worden gesteld dat de gedelegeerd bestuurder van de verzoekende partij minstens het persbericht in Het Laatste Nieuws heeft gelezen en derhalve reeds in maart 1996 kennis had van het bestaan van de bouwvergunning voor een nieuwe Mc Donald's-vestiging aan het kruispunt van de Expressweg met de Legeweg en de afgifte van een "socio-economische machtiging

voor de bouw van vijf grote winkels"; dat zij hierop alert had dienen te reageren door, vroeger dan 14 juni 1996, gebruik te maken van de mogelijkheid die haar door artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de wetten van 22 april 1970 en 22 december 1970, geboden wordt om ten gemeentehuize kennis te nemen van de inhoud van de afgegeven bouwvergunning; dat het immers niet in de macht van een potentiële verzoeker mag liggen, wanneer hij in de mogelijkheid is kennis te nemen van de bestuurshandeling die hij eventueel in rechte wenst te bestrijden, die kennisneming uit te stellen en daardoor de aanvangsdatum van de termijn van beroep willekeurig te verschuiven, zodat de rechtsgeldigheid en het voortbestaan van de bedoelde bestuurshandeling buiten het weten zowel van de overheid van wie zij uitgaat als van alle andere belanghebbenden in het ongewisse wordt gehouden, met alle nadelige gevolgen vandien;

Overwegende dat de vordering tegen de eerste en tweede bestreden beslissing niet te rechter tijd is ingesteld; dat de exceptie van laattijdigheid van het beroep gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 148,74 euro, komen ten laste van de tussenkomende partijen, ieder voor de helft.

Het door de tussenkomende partijen op het verzoekschrift tot tussenkomst in de vordering tot schorsing onverschuldigd gekweten recht, ten belope van 148,74 euro, dient hun te worden terugbetaald, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vijf november 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.